

ההחמצה/ יאיר לפיד

הם לא יגיעו לקונצרט הגדול של האהבה
למרות שהם למדו את כל המילים והצלילים מקסטות שחוקות
שהתגלגלו שוב ושוב בטייפים עייפים.
כשהאורות יידלקו, והלהקה תעלה לבמה
הם לא יהיו שם להדליק נרות לבנים.

הם לא יגידו "אני אוהב אותך"
למרות ששוב ושוב תרגלו את המילים והטון,
בחסיון הלילה, במקלחת הצבאית מול הראי המלוכלך
מבזבזים את הרגעים שנשארו להם לישון.

הם לא יסעו לטיול אל המדבר והרוח
התקליט הבא של פוליקר עבורם לעולם לא יולחן,
"מאה שנות בדידות" יישאר פתוח
הם לא ידחו למועד ב' כבר שום מבחן.

לובשים את מדי האבן
עומדים תמיד בדום
המחלקה תעבור לנוח
היא לא הולכת לשום מקום
כשהם מתים
אנחנו זוכרים את מי שהם היו
אבל הכאב האמיתי
הוא בגלל מי שכבר לא יהיו,

לא ייוולד להם אף פעם שום ילד
ולא ילמד ללכת ובעיקר לא ליפול
הם לא יודיעו שיגיעו ולא יודיעו שלא
ואל תשאירו להם שום דבר לאכול.

הם כבר לא ישקרו שהכל בסדר,
הכסף מספיק, ולא צריך כלום.
מכל הגדוד רק הם לא יחזירו ציוד
ואל תדאגי אמא, הם לא ילכו לאיבוד...

הם לא ילמדו. לא באוניברסיטה, לא בישיבה
ולא בפקולטה של החיים
למרות שכל-כך הרבה דברים עוד יש להם לדעת,
בעיקר על עצמם...

אנחנו זוכרים את מי שהם היו
אבל הכאב האמיתי
הוא בגלל מי שכבר לא יהיו.

Haajmatza- pérdida

Yair Lapid

Ellos no llegarán a conocer el amor.

Ellos, que practicaron en frías noches frente a rotos espejos de baños militares un sin fin de veces cómo decir "te amo", no llegarán a hacerlo.

Otros serán quienes lo digan.

Ellos nunca se casarán y nunca tendrán niños.

Ellos no partirán hacia un largo paseo en el dorado desierto. Las cuerdas para el sneppling quedarán por siempre en el baúl del coche.

La fogata no será encendida, la guitarra no será tocada, nadie se olvidará la segunda estrofa.

Ellos no llamarán nunca más desde anaranjados teléfonos públicos para avisar que saldrán el fin de semana a casa, ni para avisar que no lo harán.

Ellos no mentirán a sus madres diciendo que todo esta en orden, que no necesitan nada y que tienen suficiente dinero.

El sábado, por la costumbre, los padres les dejarán las llaves del auto. Pero ellos no las usarán.

Ellos no terminarán el ejército. Para siempre vestirán sus verdes uniformes.

Por siempre serán sargento Asaf, sargento Nir, sargento primero Golan, oficial Eyal, sargento Tzaji, sargento Avni, sargento Ari, sargento Rajel, oficial Avi.

Su batallón terminará su servicio militar, pero ellos no estarán allí.

Ellos no estudiarán en la escuela de la vida, ni en la *ieshivá*, ni en la universidad.

El libro quedará abierto por siempre en la página 120.

Betar Yerushalaim será por siempre campeón.

El próximo CD de Poliker no será lanzado al mercado nunca.

Cuando ellos mueren siempre se escribe sobre quienes fueron ellos, pero el dolor que sentimos es sobre todo por todo lo que ya no tendrán la oportunidad de ser.